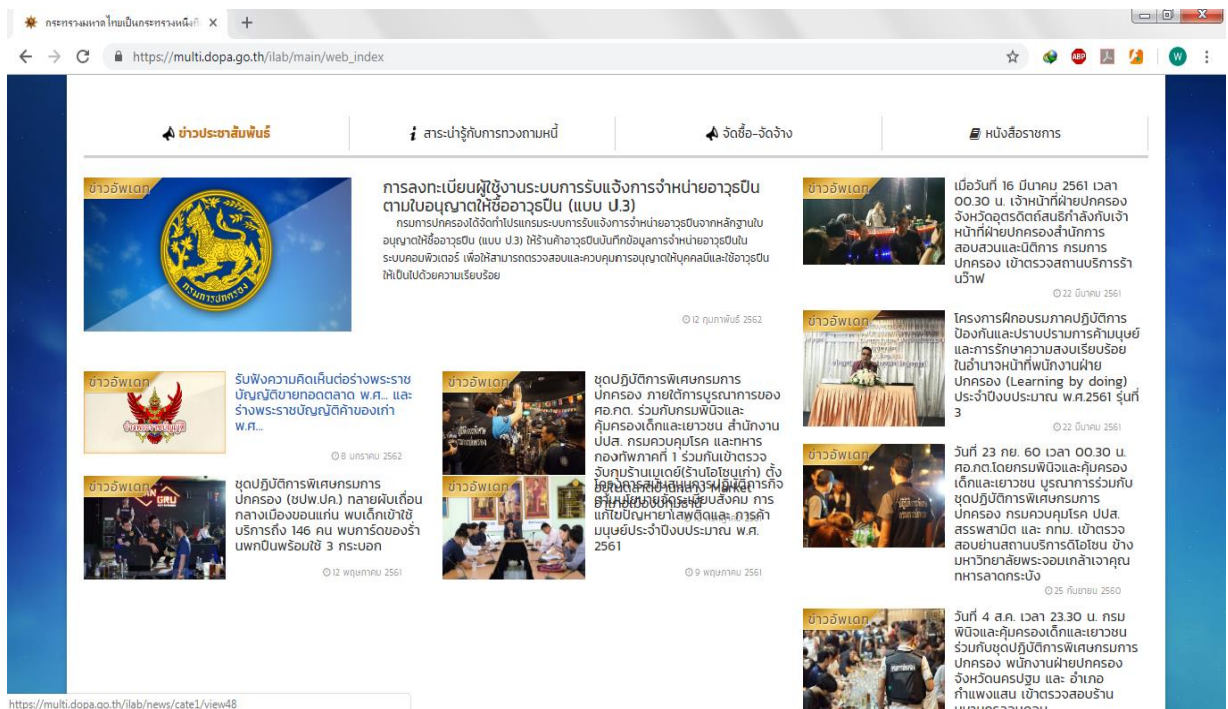

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น (ร่าง) พระราชบัญญัติค่าของเก่า พ.ศ.

กรมการปกครอง ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) พระราชบัญญัติค่าของเก่า พ.ศ. ตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ บัดนี้ ได้ครบกำหนดการเปิดรับฟังความคิดเห็นแล้ว จึงได้สรุปเป็นประเด็นนำเสนอ ดังนี้

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง และพื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ รับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์สำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง (https://multi.dopa.go.th/ilab/main/web_index) จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ ถึง ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ในการรับฟังความคิดเห็นมีผู้มาแสดงความคิดเห็น ๑๙ คน

๑.๒ มีหนังสือประชาสัมพันธ์ไปยังหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้ร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ สำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ได้แก่ จังหวัดทุกจังหวัด กรุงเทพมหานคร กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กรมศิลปากร สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมค้าทองคำ สมาคมผู้ประกอบการรถยนต์ใช้แล้ว สมาคมวิชาชีพเคลือบและรับซื้อของเก่า ผู้ประกอบอาชีพขายทอดตลาด และผู้ประกอบการค้าของเก่า โดยมีหน่วยงานที่แสดงความคิดเห็นผ่านทางหนังสือ ดังนี้

(๑) กระทรวงสาธารณสุข มีหนังสือ ที่ สช ๐๒๐๒.๓.๙/๓๔๐ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

(๒) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปง ๐๐๐๒๒/๗๗๔ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

๒. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์สำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง (https://multi.dopa.go.th/ilab/main/web_index) รวมทั้ง ผ่านทางหนังสือแสดงความคิดเห็นที่ได้มีถึง กรมการปกครอง ได้มีการแสดงความคิดเห็นโดยสรุป ดังนี้

๑) การกำหนดบทนิยาม

(๑) การกำหนดบทนิยามของคำว่า “ของเก่า” โดยได้ตัดข้อความ “ทั้งนี้ รวมถึงของโบราณด้วย” ออกไปนั้น หากการกำหนดประเภทของการค้าของเก่าแตกต่างไปจากที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ก็จะส่งผลกระทบต่อการดำเนินมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(๒) การตัดข้อความคำว่า “ทั้งนี้ รวมถึงของโบราณด้วย” ออกจากนิยามคำว่า “ของเก่า” หากจะให้เกิดความชัดเจนควรแก้ไขข้อความเป็น “ทั้งนี้ ไม่รวมถึงโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ”

(๓) การกำหนดบทนิยามของคำว่า “ค้าของเก่า” อาจยังไม่ครอบคลุมการค้าของเก่าทางอิเล็กทรอนิกส์ ควรระบุคำว่ารวมถึงการค้าของเก่าทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยหรือไม่

(๔) ควรยกร่างบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการค้าของเก่าทางวิธีอิเล็กทรอนิกส์หรือการเป็นสื่อกลางทางอิเล็กทรอนิกส์ให้คนธรรมดาเอาสินค้าใช้แล้วของตนมาขายด้วยว่าต้องขออนุญาตหรือไม่ รวมถึงควรยกร่างบทบัญญัติกำหนดสิทธิของผู้ซื้อ ผู้ขายของเก่า เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค

๒) การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ซื้อรับใบอนุญาต

การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ซื้อรับใบอนุญาตที่ว่า “ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน” ควรกำหนดให้สอดคล้องกับข้อแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force : FATF) จึงควรกำหนดว่า “ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือเคยเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่กระทำอันเป็นการก่อการร้าย หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง”

๓) อายุใบอนุญาต

ควรกำหนดอายุใบอนุญาตให้มีระยะเวลา ๕ ปี เพื่อลดภาระงานของเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติและลดภาระของประชาชนในการต่ออายุใบอนุญาต

๔) การต่ออายุใบอนุญาต

ควรให้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

๕) หน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต

ควรกำหนดให้อธิบดีกรมการปกครองมีอำนาจออกกฎหมายอนุบัญญัติเพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงชื่อร้านค้าและคำว่า “ค้าของเก่า” พร้อมทั้งใบอนุญาต ในกรณีของการค้าของเก่า

ทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันการตีความกฎหมายในประเด็นของความชัดเจนในการแสดงชื่อร้านค้า

๖) ระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาต
 ควรพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน

๗) เงื่อนไขการเพิกถอนใบอนุญาต

การกำหนดเงื่อนไขการเพิกถอนใบอนุญาต (๒) ควรกำหนดเป็น “เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้งในเหตุเดียวกัน”

๘) อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตสูงเกินไป ควรกำหนดให้เหลือไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

๙) การกระจายอำนาจการพิจารณาอนุญาตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ควรกำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของงานผู้ออกใบอนุญาต และให้เงินค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ที่เกิดขึ้นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ตามแนวทางของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. **ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น และคำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น และการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบกาพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย**

กรมการปกครอง ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ มาประกอบการพิจารณาปรับปรุง (ร่าง) พระราชบัญญัติค่าของเก่า พ.ศ. แล้ว สามารถสรุปได้ดังนี้

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น และการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบกาพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
๑	บทนิยาม คำว่า “ของเก่า” โดยได้ตัดข้อความ “ทั้งนี้ รวมถึงของโบราณด้วย” ออกไปนั้น หากการกำหนดประเภทของการค้าของเก่าแตกต่างไปจากที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ก็จะส่งผลต่อการดำเนินมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง	เนื่องจากการประกอบกิจการค้าโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ จะต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และมีการควบคุมโดยกรมศิลปากร ซึ่งเห็นว่ามีความซ้ำซ้อนกับใบอนุญาตค่าของเก่า เป็นการสร้างภาระให้แก่ประชาชนเกินความจำเป็น

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น และการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบกาพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
๒	<p>คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต ที่กำหนดว่า “ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน” ควรกำหนดให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force : FATF) จึงควรกำหนดว่า “ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือเคยเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่กระทำอันเป็นการก่อการร้าย หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง”</p>	<p>การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตว่า “ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน” มีเจตนาเพื่อป้องกันมิให้อาชญากรใช้ช่องทางการประกอบกิจการค้าของเก่าเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน และกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงเห็นควรกำหนดฐานความผิดให้ชัดเจนตามความเห็นของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน</p>
๓	<p>ระยะเวลาอายุใบอนุญาต ควรกำหนดอายุใบอนุญาตให้มีระยะเวลา ๕ ปี เพื่อลดภาระงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและลดภาระของประชาชนในการต่ออายุใบอนุญาต</p>	<p>ตามร่างมาตรา ๙ กำหนดให้ใบอนุญาตค้าของเก่ามีอายุ ๓ ปี ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อลดภาระของประชาชนในการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต และเนื่องจากต้องมีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอใบอนุญาตอยู่เสมอ การกำหนดระยะเวลาอายุใบอนุญาตที่นานเกินไป จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ</p>
๔	<p>การต่ออายุใบอนุญาต ควรให้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ</p>	<p>ตามร่างมาตรา ๑๐ กำหนดให้การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตกระทำก่อนวันที่ใบอนุญาตหมดอายุแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาตจนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งจะทำให้ใบอนุญาตมีความต่อเนื่องหรือหากยื่นหลังจากหมดอายุไม่เกิน ๖๐ วัน จะถือว่ายื่นภายในกำหนดแต่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมหากกำหนดให้ยื่นคำขอหลังจากใบอนุญาตสิ้นอายุ</p>

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น และการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบกาพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
		เพียงอย่างเดียว จะทำให้ช่วงเวลาที่ผู้ประกอบการยังไม่ไ้ยื่นคำขอต่ออายุ ไม่สามารถประกอบกิจการได้ เพราะใบอนุญาตได้หมดอายุลงไปแล้ว
๕	หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต ควรกำหนดให้อธิบดีกรมการปกครองมีอำนาจออกกฎหมายอนุบัญญัติเพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงชื่อร้านค้าและคำว่า "ค้าของเก่า" พร้อมทั้งใบอนุญาต ในกรณีของการค้าของเก่าทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามมาตรา ๑๒ (๑) ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันการตีความกฎหมายในประเด็นของความชัดเจนในการแสดงชื่อร้านค้า	ตามร่างมาตรา ๑๒ กำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต (๑) แสดงชื่อร้านค้าและคำว่า "ค้าของเก่า" พร้อมทั้งใบอนุญาต ไว้ให้เห็นได้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัดเจน ร้านค้าของเก่า และในกรณีการค้าของเก่าด้วยวิธีการทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้แสดงชื่อร้านค้าและคำว่า "ค้าของเก่า" พร้อมทั้งใบอนุญาต ไว้ให้เห็นได้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนด้วยวิธีการทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการต้องปฏิบัติตามกฎหมาย และให้ผู้ซื้อขายสินค้ามีความมั่นใจว่าเป็นร้านค้าที่ได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งนี้ เห็นว่าไม่ควรกำหนดรายละเอียดแยกออกเป็นกฎหมายลำดับรองอีกฉบับ ซึ่งจะเป็นการออกกฎหมายเกินความจำเป็น แต่เห็นพ้องด้วยว่าควรมีการปรับแก้ข้อความในร่างพระราชบัญญัติให้เหมาะสมชัดเจนมากยิ่งขึ้น
๖	ระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาต ควรกำหนดระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน	ตามร่างพระราชบัญญัติกำหนดให้ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ระงับการกระทำหรือไม่ดำเนินการแก้ไขหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินเจ็ดวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อให้มาตรการทางปกครองมีความต่อเนื่องและบรรลุผลแห่งการบังคับ และมีเจตนาเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายได้มีโอกาสปรับปรุงแก้ไขการประกอบกิจการของตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่เพื่อให้ระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาตมีความเหมาะสมและเพียงพอแก่การให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการตามที่

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น และการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบกาพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
		เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีคำสั่ง จึงเห็นควรกำหนดเพิ่มเติมระยะเวลาพักใช้ใบอนุญาตเป็น ๑๕ วัน
๗	เงื่อนไขการเพิกถอนใบอนุญาต ควรกำหนดเป็น “เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้งในเหตุเดียวกัน”	ตามร่างพระราชบัญญัติได้กำหนดเงื่อนไขการเพิกถอนใบอนุญาต โดยให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสี่ครั้ง เพื่อเป็นการลงโทษทางปกครองกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามจนถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหลายครั้ง แต่เห็นควรปรับแก้ข้อความเพื่อให้มาตรการลงโทษทางปกครองมีความเหมาะสมและต่อเนื่อง ดังนี้ “เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วถึงสองครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งหนึ่ง”
๘	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต กำหนดราคาค่าธรรมเนียมสูงเกินไป ควรกำหนดให้เหลือไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท	ค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ๓,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นอัตราอย่างสูงและจะมีการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง โดยจะกำหนดให้เหมาะสมสำหรับการบริการประชาชนเท่านั้น และไม่กำหนดให้สูงเกินไปจนเป็นภาระของประชาชน ซึ่งเห็นด้วยที่ควรจะกำหนดให้ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ลำดับ	ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น	คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น และการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบกาพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
๙	<p>การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรกำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของงานผู้ออกใบอนุญาตและให้เงินค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ที่เกิดขึ้นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ตามแนวทางของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้กระจายอำนาจในการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขายทอดตลาดและค่าของเก่าให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ กำหนดให้รัฐมนตรีเป็นผู้ออกประกาศแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันพิจารณาว่าต้องกระจายอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการขายทอดตลาดและค่าของเก่าให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ เพื่อเสนอรัฐมนตรีออกประกาศแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้สอดคล้องกับแผนการกระจายอำนาจฯ ต่อไป</p>